

Nr 56

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss översyn av barnavårdslagen.

I motionen II:701, som hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har fröken *Elmén m.fl.* hemställt »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om en översyn av barnavårdslagen, innebärande sådan ändring att möjlighet beredes styrelse för ungdomsvårdsskola att placera elev för vård utom skola även i det egna hemmet».

Över motionen har utskottet i den ordning § 46 riksdagsordningen föreskriver inhämtat yttrande från socialstyrelsen.

Gällande bestämmelser

I barnavårdslagens 25 § anges vissa förutsättningar för att barnavårdsnämnd skall ingripa då missförhållanden föreligger i underårigs miljö eller beteende. Barnavårdsnämnd skall i första hand tillgripa förebyggande åtgärder, såsom hjälpåtgärder, varning, föreskrifter rörande levnadsförhållanden och övervakning. Om hjälpåtgärder bedömes som gagnlösa eller i det särskilda fallet visat sig ineffektiva, kan barnavårdsnämnd omhänderta den underårige för samhällsvård. Den omhändertagne skall överlämnas till enskilt hem eller placeras i lämplig anstalt. I första hand skall vård i enskilt hem ifrågakomma. Med enskilt hem avses icke den omhändertagnes eget hem. Den som omhändertagits på grund av sitt eget beteende kan intagas i ungdomsvårdsskola. Sådan intagning beslutas av socialstyrelsen efter ansökan av barnavårdsnämnd. Varje ungdomsvårdsskola står under ledning av en styrelse.

Elev vid ungdomsvårdsskola skall erhålla den vård, fostran och utbildning som bäst främjar hans anpassning i samhället. Elev kan placeras antingen inom eller utom skolan. Valet av vårdform träffas av styrelsen, som även har att besluta om utskrivning. Vård inom skola skall ordnas så att den skapar förutsättningar för att överföra elev till friare vård. För vård utom skola kan elev placeras i enskilt hem eller anstalt. Med enskilt hem avses ej heller i detta sammanhang elevens eget hem. Den som anses kunna återföras till föräldrarna eller annan fostrare annat än tillfälligt, såsom för permission, bör enligt lagstiftarens mening skrivas ut från ungdomsvårdsskolan. Elev som vårdas utom skola skall stå under övervakning.

Han är skyldig att rätta sig efter de föreskrifter skolans styrelse meddelar honom.

Beslut om utskrivning innebär i första hand utskrivning från skolan, men om ej annat särskilt bestämmes upphör därmed även samhällsvården. Styrelsen kan således i samband med utskrivning förordna om fortsatt samhällsvård. I sådant fall ankommer det på vederbörande barnavårdsnämnd att anordna vården och ansvara för den. Barnavårdsnämnd kan besluta om villkorligt upphörande av samhällsvården och i samband därmed förordna om övervakning samt meddela föreskrifter. En från ungdomsvårdsskola utskrivna elev för vilken förordnats om fortsatt samhällsvård kan alltså få återvända till det egna hemmet, om barnavårdsnämnden förordnar om villkorligt upphörande av samhällsvården. Innan beslut om utskrivning från ungdomsvårdsskola fattas, skall skolans styrelse samråda med vederbörande barnavårdsnämnd. Skulle den omhändertagne missköta sig kan nämnden på nytt ansöka om intagning på ungdomsvårdsskola. I fall då samhällsvården upphört i och med utskrivningen ankommer det på skolans styrelse att tillse att eleven kommer i tillfredsställande förhållanden.

Motionen

Motionärerna finner det orimligt att styrelsen för ungdomsvårdsskola genom formella bestämmelser hindras att i de fall det bedömes lämpligt placera elev för vård utom skola i det egna hemmet med fortsatt stöd från skolan. I motionen framhålles bl. a.

Erfarenheten har visat att det finns fall där en placering i det egna hemmet är både önskvärd och lämplig och där kontinuiteten i elevens fostran bör bibehållas genom att tillsynen åvilar skolan även i fortsättningen. Det kan t.ex. finnas elever med vissa uttalade karakteristika — framför allt konstitutionella defekter — då föräldrarna kan bedömas som bäst lämpade att med skolans stöd handha sitt barns fostran. I andra fall kan det vara önskvärt att återplacera eleven i det egna hemmet för att fortsätta en behandling som inletts, t.ex. vid en barnpsykiatrisk klinik.

Under de senaste åren har vid ungdomsvårdsskolorna anställts särskilda befattningshavare för vården utom skolan. Dessas arbete inriktas på att planera för elevens placering samt öva tillsyn över de elever som vårdas utom anstalten. Själva omplaceringen blir ofta för eleven en svår period, då han behöver skolans stöd. Anstaltsvården och den öppna vården, såväl i det egna hemmet som i annat enskilt hem, bör betraktas som två led i samma behandling. Lagen bör därför vara så utformad, att den tillåter största möjliga flexibilitet och hänsyn till varje elevs individuella behov. Genom assistenterna för vård utom skola har ungdomsvårdsskolorna större möjligheter än tidigare att bidra till en sanering av hemmiljön, förbättra relationerna mellan hemmet och eleven och utöva tillsyn, om eleven återvänder hem. De föräldrakontakter och den föräldraterapi som utföres på Barnbyn Skå framstår här som föredömlig. Barnavårdslagen bör ge möjlighet för en styrelse vid ungdomsvårdsskola att placera elev för vård utom skola även i det egna hemmet.

Historik

Enligt 1924 års barnavårdsdrag kunde elev, i stället för att vårdas inom skola, utackorderas genom skolans försorg och placeras i enskilt hem. Elev kunde också villkorligt utskrivas om det ansågs lämpligt. I båda dessa fall fanns det möjlighet att placera eleven i det egna hemmet.

Barnavårdskommittén (SOU 1956:61) föreslog att utackordering och villkorlig utskrivning skulle utbytas mot en benämning — vård utom skola. Kommittén förutsatte att vård utom skola skulle kunna innebära placering i elevens föräldrahem.

Kommittén för ungdomsvårdsskolorna har i betänkandet Verksamheten vid ungdomsvårdsskolorna (SOU 1959:25) behandlat frågan om placering av elev i det egna hemmet. Kommittén anför härom bl.a.

Ett stort antal elever saknar föräldrahem eller har olämpliga sådana. Då fråga uppkommer om en elevs återplacering i föräldrahemmet, måste en realistisk bedömning göras av hemmet och dess förhållanden och därvid även av föräldrarnas och syskonens psykiska förmåga att klara av och ta ansvar för eleven, utan att allvarliga svårigheter uppstår i hemmet för alla berörda parter. I den mest extrema fallen torde enda möjlighet vara att söka förhjälpa såväl eleven som föräldrarna till en förbättrad insikt om och ett accepterande av givna förhållanden, även där detta innebär, att en återplacering i hemmet bedömes som olämplig. Man kan dock icke bortse ifrån att många av dessa ungdomar är starkt emotionellt bundna till föräldrar och hemmiljö, även när denna är mindre tillfredsställande. Barnavårdsnämnden kan — med bistånd av den psykiska barna- och ungdomsvården — medverka till förbättrade förhållanden i hemmet. För att en utplacering skall lyckas är det även angeläget, att eleven icke återknyter kontakten med sin tidigare asociala kamratmiljö.

Skolan kan, under den tid eleven vårdas där, genom kontakt med hemmet söka förbättra relationerna mellan detta och eleven. De stora geografiska avstånden försvårar emellertid denna kontakt. För att denna verksamhet skall kunna förbättras, behöver den kvalificerade personalen på skolorna utökas, så att man får större möjligheter till hembesök och samtal med elevens föräldrar. Även eftervårdskonsulenterna kan medverka i detta arbete. Det torde böra ankomma på skolans rektor att avgöra vem som i det individuella fallet skall ha hand om föräldrakontakten.

I *proposition nr 10 år 1960* med förslag till barnavårdsdrag anförde föredragande statsrådet.

För vård utom skolan kan placering ske i enskilt hem eller i lämplig institution. Enligt *kommittén* skulle elev även kunna överlämnas till sitt föräldrahem för vård utom skolan. Detta har jag för min del inte kunnat finna lämpligt. Den som anses kunna återföras till föräldrarna annat än tillfälligt, såsom för permission, bör enligt min mening inte längre vara inskriven som elev vid ungdomsvårdsskola. Som jag strax återkommer till bör möjlighet emellertid finnas att låta omhändertagandet bestå trots utskrivning.

Propositionen godtogs i denna del av riksdagen.

Kommittén för behandlingsforskning vid ungdomsvårdsskolorna har i sitt betänkande (SOU 1964:24) under rubriken »Miljöbyte eller återgång till tidigare miljö?» anfört.

En för värden utom skolan central fråga rör sig om huruvida eleverna bör återplaceras i sin tidigare miljö eller om värden bör bedrivas under andra förhållanden. Tidigare betonades vikten av att förlägga eftervärden till det egna hemmet i den föreställningen, att även ett dåligt eget hem kan vara bättre än ett fosterhem. Efter den nya barnvårdslagens införande har praxis emellertid helt inriktats på att under vård utom skola omplacera eleverna i ny miljö med hänvisning till att hemförhållandena i allmänhet varit olämpliga. Vistelse i det egna hemmet må som tidigare nämnts förekomma endast i samband med kortare permissioner, varför annan typ av bostadsförhållanden måste ordnas. Ett annat led i strävandena att bryta skadlig miljöpåverkan är att man vid vård utom skola söker undvika att återplacera eleverna i deras hemorter.

Denna omorientering av principerna har väckt en livlig diskussion. Kommittén har inte till uppgift att taga ställning i denna debatt utan vill här endast återge de huvudargument som anförts för att därmed ange utgångspunkten för en förutsättningslös forskning kring detta problem.

När en elev intages på ungdomsvårdsskola måste han eller hon anpassa sig till en helt ny miljö. När eleven lämnar skolan, börjar en ny anpassningsprocess som kan vara lika svår. Till och med då eleven återvänder till sin tidigare miljö uppstår vissa anpassningsproblem. Föräldrarnas och den övriga omgivningens reaktioner blir annorlunda än innan han placerades på anstalt — åtminstone upplever han det så. Kamratkretsen har förändrats, fått nya medlemmar och nya intressen. Anställning måste ofta skaffas på annan arbetsplats än tidigare. Eleven står vidare under övervakning och har inte samma frihet som förr.

Ännu svårare kan anpassningsprocessen bli när eleven placeras om i helt ny miljö. Svårigheterna består inte bara i anpassningen till konkreta yttre förhållanden utan ännu mer i etablerandet av känslorelationer till människor — både vuxna och kamrater — som eleven i många fall tidigare inte träffat mer än på sin höjd tillfälligt.

Av dessa skäl kan det antagas att vissa anpassningssvårigheter blir större då eleven omplanteras i helt ny miljö än då han eller hon återvänder till sin gamla. Samtidigt förhåller det sig ju dock så att det är i den ursprungliga miljön han redan misslyckats. En utslagsgivande faktor har härvid ofta varit de dåliga hemmen med försummad uppfostran, alkoholism och annan asocialitet eller med spända emotionella relationer mellan barn och fostrare. Också gängtillhörighet och umgänge med andra asociala ungdomar, vilket ofta kännetecknat kamratförhållandena, är nedbrytande miljökrafter. För den som börjat bli känd som kriminell eller på annat sätt asocial blir inställningen och de negativa förväntningarna från människorna i omgivningen hindrande moment för resocialiseringen. Sådana faktorer talar för värdet av omplacering till annan miljö.

I vissa fall tycks dock miljöförhållandena i hemmet ha varit tillfredsställande och orsakerna till beteendestörningarna vara att söka i första hand i intra-psykiska konflikter och spänningar eller i konstitutionella defekter, som kunnat slå igenom i vilken miljö man än placerat barnet. Även om man alltså inte alltid kan hävda att ogynnsamma miljöomständigheter är den primära orsaken till asocialiteten, måste dock konstateras att den miljö, där

eleven misslyckats, inte tillfredsställande klarat hans sociala anpassning. Man hoppas då att en ny omgivning skall ge bättre utgångsläge, naturligtvis under den förutsättningen att den nya fostramiljön är socialt och psykologiskt lämpligare än den ursprungliga.

Man kan alltså uppställa den generella hypotesen att både ett återvändande till den gamla miljön och en omplantering i ny omgivning förenas med såväl fördelar som nackdelar. En väsentlig frågeställning blir då huruvida någon samgång föreligger mellan lämpligheten hos respektive miljöformer och dels personlighetsvariabler som ålder, kön, psykologiska egenskaper, grad och typ av psykiska störningar och asocialitet, dels beskaffenheten av den tidigare hemmiljön — relationer till föräldrarna, deras lämplighet som fostrare och som identifieringsobjekt etc. Det förefaller exempelvis vara möjligt att urskilja vissa personlighetstyper bland eleverna, för vilka ett skiljande från hemmet även efter vistelsen på skolan kan innebära stora påfrestningar. Dit hör bland andra barn och ungdomar med dålig omställningsförmåga till nya kontaktobjekt och med starka bindningar till dominerande föräldrar och vidare de veka och ängsliga elever, som skyggar inför allting nytt och okänt. Också de elever som kommer från familjer eller släkter med utpräglad klankänsla är erfarenhetsmässigt mycket svåra att med gott resultat tvångsplacera utanför det egna hemmet. Det bör emellertid betonas att det ofta är mycket svårt att med säkerhet bedöma relationerna i hemmet. Särskilt svårt är det att göra en förhandsbedömning av effekten av de förändringar, som inträffat dels med eleven, dels inom familjen under den tid den unge varit intagen på ungdomsvårdsskolan.

En undersökning av manliga yrkesskoleelevers återanpassning berör delvis utskrivningsmiljön (Blomberg 1958). Av de elever, som efter tillämpade kriterier bedömdes som väl anpassade, hade vid den sista villkorliga utskrivningen — som ledde till den goda anpassningen — två tredjedelar placerats i det egna hemmet. Emellertid hade även flertalet av de elever, som misslyckades, placerats i det egna hemmet — dock ej i samma utsträckning som de resocialiserade. Det egna hemmet framstod alltså som en gynnsammare utskrivningsmiljö än andra alternativ. Det kan dock inte helt uteslutas att de hem, dit elever blev återsända såsom villkorligt utskrivna, utgjorde ett positivt urval. Undersökningsresultaten visar dock otvetydigt att för åtskilliga av dessa elever erbjöd den egna hemmiljön fullt tillfredsställande bakgrund för en social anpassning. Huruvida dessa elever skulle ha lyckats lika väl med sin samhällsanpassning, om de placerats i annan miljö än det egna hemmet, kan den anförda undersökningen inte ge något besked om.

Av de 446 ungdomsvårdsskoleelever, som vid årsskiftet 1960/61 befann sig som villkorligt utskrivna i sina föräldrahem och som därigenom på grund av den nya barnavårdslagens bestämmelser måste helt utskrivnas från ungdomsvårdsskolan, hade under år 1961 blott 45 elever på nytt intagits på ungdomsvårdsskola (Socialdepartementet. Stencil 1963:4). Hur många av eleverna, som genom barnavårdsmyndigheter eller domstol blivit föremål för andra åtgärder eller som blivit överåriga, är däremot inte känt.

Vidare kan nämnas att kommittén vid sina besök på fångvårdsanstalter erfarit, att ungdomsfängelseklientelet anses ha större utsikter att klara sin fortsatta samhällsanpassning inom det egna hemmet än vid annan placering. Det kan dock antagas att dessa något äldre ungdomar (18—20 år vid domen) genom ökad mognad och självständighet kanske inte är lika lätt

påverkade av en otillfredsställande familjesituation som det några år yngre ungdomsvårdsskoleklientelet. Vidare torde svårigheterna vara betydande att för denna åldersgrupp finna enskilda hem, som har möjlighet att göra en positiv behandlingsinsats, särskilt med hänsyn till att dessa nästan vuxna unga män inte gärna finner sig i att vistas i något, som de betraktar som fosterhem.

Mot bakgrunden av de erfarenheter och de argument, som anförts i debatten, är det rimligt att antaga att en stor spridning föreligger i fråga om föräldrahemmens lämplighet. Flertalet har bevisligen haft ett dåligt inflytande på barnen, men andra torde vara väl skickade att taga hand om sina barn. Om missförhållandena i hemmet inte är alltför påfallande, borde det vara möjligt med en individuell avvägning mot konsekvenserna av att de direkta föräldrakontakterna icke återupptages efter anstaltsvistelsen. Det föreligger därför ett stort behov av undersökningar med syfte att penetrera hur eleven påverkas av en återplacering i det egna hemmet. Vissa möjligheter torde finnas att redan på grundval av befintligt aktmaterial göra preliminära, jämförande statistiska studier av behandlingsutfallet vid placering i föräldrahemmet och vid andra boendeformer efter vistelsen på skolan.

Det bör emellertid beaktas att några formella hinder inte föreligger för en återplacering i det egna hemmet vare sig detta sker direkt från skolan eller efter vård utom skolan. Huvuddelen av eleverna torde också förr eller senare återvända till föräldrahemmet. Konsekvensen av en placering i eget hem är emellertid omedelbar utskrivning från ungdomsvårdsskolan, varvid skolans möjligheter till påverkan, stödåtgärder och andra former av eftervårdande verksamhet upphör. Det bör uppmärksammas att även barnavårdsnämndens möjligheter att ingripa blir begränsade, eftersom utskrivning till hemmet medför att samhällsvården villkorligt eller slutligt upphör. Ett studium av elevernas utveckling och anpassning vid återgång till de egna hemmen bör alltså beakta, att i dessa fall stöd och hjälp utgått i mindre utsträckning än i fråga om andra former av vård efter anstaltsvistelsen. En undersökning av dessa förhållanden synes därför också böra granska huruvida vårdresultaten skulle ha kunnat förbättras av fortsatt tillsyn och stöd från ungdomsvårdsskolan eller barnavårdsnämnden under vistelsen i det egna hemmet. Detta borde enligt kommitténs uppfattning kunna utredas exempelvis genom en försöksverksamhet med fortsatta stödåtgärder från ungdomsvårdsskolan och barnavårdsnämnden.

Remissyttrande

Socialstyrelsen framhåller i sitt yttrande att principen att ungdomsvårdsskolelev ej får placeras i det egna hemmet har utformats i enlighet med grundsatsen i barnavårdslagen, att den som omhändertagits för samhällsvård inte får vistas i sitt hem annat än tillfälligt. Själva beslutet om samhällsvård skall inte heller kunna användas som ett särskilt medel vid sidan av de i lagen föreskrivna förebyggande åtgärderna för att åstadkomma rättelse utan att den underårige skiljes från hemmet. Socialstyrelsen anser att dessa grunder i stort sett alltjämt bör upprätthållas samt yttrar vidare:

Erfarenheterna såväl som tillgängliga undersökningar rörande ungdomsvårdsskolelevernas bakgrund visar klart att flertalet av dem kommer från ur vård- och uppfostringssynpunkt helt olämpliga hemmiljöer.

Vid bedömningen av ungdomsvårdsskolans praktiska möjligheter att utöva tillsyn över elev, som placerats i föräldrahemmet, hör följande beaktas.

Ungdomsvårdsskolorna är belägna över hela landet och har också hela landet till upptagningsområde. I enlighet med 2 § ungdomsvårdsskolestadgan fördelas eleverna mellan skolorna med hänsyn till »ålder, utveckling och sinnesbeskaffenhet». I samband med beslut om inskrivning i ungdomsvårdsskola beaktas således i regel inte de omhändertagnas hemortsförhållanden vid valet av skola. I de fall, då särskilda skäl föreligger att ta hänsyn härtill, måste de dock underordnas de differentieringsgrunder, som är anbefallda genom stadgan. Avståndet mellan ungdomsvårdsskolan och elevernas hemorter blir därför för flertalet elever avsevärt. Med bibehållande av nuvarande differentieringsgrunder är det därför redan av geografiska skäl omöjligt att i ungdomsvårdsskolornas regi bedriva en föräldrastödjande verksamhet av det slag som förekommer vid Barnbyn Skå, vilken motionärerna uppställt som förebild.

Motionärerna har anfört, att ungdomsvårdsskolorna genom tillkomsten av särskilda assistenter för vård utom skola har resurser för en utvidgad familjestödjande verksamhet. Tjänster som assistent för vård utom skola finns emellertid inrättade endast på 16 av de 25 ungdomsvårdsskolorna. Det genomsnittliga antalet elever i vård utom skola på dessa skolor uppgår för närvarande (1 mars 1966) till omkring 40 elever. Resterande 9 skolor med sammanlagt omkring 200 elever i vård utom skola saknar fortfarande helt särskild arbetskraft för denna vårdform. Möjligheterna för ungdomsvårdsskolorna att med nuvarande resurser bedriva ett kvalificerat och tidskrävande familjestödjande arbete är således ytterst begränsade.

En del av ungdomsvårdsskolornas elever återgår emellertid så småningom efter längre eller kortare tids placering i vård inom och utom skola till sina hemmiljöer. En verksamhet, avsedd att åstadkomma en sanering och en bearbetning av relationerna i dessa miljöer, vore därför uppenbart värdefull — såväl under den tid, då ungdomarna är omhändertagna som under tiden efter deras hemkomst. Det bör emellertid övervägas, om resurserna för denna verksamhet bör knytas till ungdomsvårdsskolorna eller till institutioner i elevernas hemorter; psykisk barna- och ungdomsvård, barnavårdsnämnder eller dylikt. Om ungdomsvårdsskolorna tillfredsställande skall kunna fullgöra sådana uppgifter måste de tilldelas ett begränsat upptagningsområde, vilket i sin tur skulle kräva ett ur vårdsynpunkt olämpligt sammanförande av skilda elevkategorier och åldrar inom samma institution.

På grund av vad som anförts är det enligt socialstyrelsens bedömning inte lämpligt att generellt ge möjlighet för placering av elever i vård utom skola i det egna hemmet.

Det finns emellertid enstaka elever, som kommer från en acceptabel hemmiljö belägen på rimligt avstånd från ungdomsvårdsskolan, elever som bedömes böra återgå till föräldrahemmet och som av särskilda skäl anses kunna bättre tillgodogöra sig hjälp och stöd från ungdomsvårdsskolan än från barnavårdsnämnden. I vissa av dessa fall kan skolan ha ett bättre utgångsläge, bl.a. genom en aktuellare kontakt och en större förtrogenhet med elevens problem. Vidare kan en speciell bindning mellan elever med dålig kontaktförmåga och befattningshavare vid skolan väsentligt underlätta miljöbytet. Gällande bestämmelser omöjliggör för dessa enstaka elever en placering, som efter vad man för närvarande kan bedöma måste be-

traktas som den lämpligaste för det fortsatta resocialiseringsarbetet, nämligen en återgång till föräldrahemmet med bibehållande av skolans stöd under en övergångstid. Den aktualiserade frågeställningen torde därför vara värd att penetreras ytterligare.

Socialstyrelsen har i yttrande till andra lagutskottet med anledning av remiss av motionerna nr I: 325 och II: 386 föreslagit en allsidig översyn av barnavårdslagstiftningen. Den här berörda frågeställningen torde lämpligen kunna beaktas i samband med en sådan översyn.

Utskottet

Den som enligt barnavårdslagens bestämmelser intagits i ungdomsvårdsskola skall erhålla den vård och fostran som bäst främjar hans anpassning till samhället. Elev vid ungdomsvårdsskola skall placeras antingen inom eller utom skolan. Vid vård utom skola kan elev placeras i enskilt hem. Sådan placering får dock inte ske i elevens eget hem. Den som anses kunna återföras till föräldrarna eller annan fostrare annat än tillfälligt måste därför skrivas ut från ungdomsvårdsskolan.

Förevarande motion syftar till en ändring av barnavårdslagen så att möjlighet beredes styrelse för ungdomsvårdsskola att placera elev för vård utom skola även i det egna hemmet. Motionärerna anser det orimligt att genom formella bestämmelser fastläsa verksamheten så att styrelse, då det bedömes lämpligt, icke har möjlighet att placera elev i det egna hemmet med fortsatt stöd från skolan.

Socialstyrelsen uttalar i yttrande över motionen, att det inte är lämpligt att generellt ge möjlighet till placering av elever vid vård utom skola i det egna hemmet. Styrelsen anför att erfarenheterna och tillgängliga undersökningar rörande ungdomsvårdsskoleelevernas bakgrund klart visar, att flertalet av dem kommer från hemmiljöer, som ur vård- och uppfostringsynpunkter är helt olämpliga. Styrelsen framhåller emellertid att det i enskilda fall i fråga om elever, som kommer från en acceptabel hemmiljö belägen på rimligt avstånd från skolan, kan vara lämpligt med placering av det slag som förordas i motionen. Styrelsen anser därför att den aktualiserade frågeställningen bör penetreras ytterligare.

Utskottet har denna dag i sitt utlåtande nr 55 hemställt om en allsidig översyn av barnavårdslagen. I samband med en sådan översyn finns det enligt utskottets mening anledning att överväga den i förevarande motion upptagna frågan. Utskottet förordar att så sker. Med stöd av det anförda får utskottet hemställa,

A) att riksdagen i anledning av motionen II: 701 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t som sin mening ge till känna vad utskottet anfört, samt

B) att motionen, i den mån den icke kan anses besvarad

genom vad utskottet ovan hemställt, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 25 oktober 1966

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från första kammaren: herr Strand, fru Carlqvist, fru Hamrin-Thorell*, herr Lars Larsson, fru Nilsson, herrar Eric Carlsson, Erik Filip Petersson och Blomquist;

från andra kammaren: herrar Anderson i Sundsvall, Lundberg, fröken Wetterström, herr Wiklund*, fru Svensson, herrar Svensson i Kungälv, Johansson i Skärstad och fru Skantz.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.